

הרי יש אחד, ואני הוא, שפתוח
(משל) וצדיק יסוד עולם.

באותה שעה יצא קול משמים
ואמר: אשרי חלך ובפי שמען,
שהקדוש ברוך הוא גוזר למעלה
- ואתה מבטל למטה. בודאי
עלך נאמר (שם קמ"ה) רצון יראיו

יעשה: ע"כ מההשומות.

פתח ואמיר, (שמואל-ב כ) מן
השלשים [הכין] נכבד ואל
השלשה לא בא וגוי. מן
השלשים [הכין] נכבד - אלו הם
שלשים צדיקים שמזמין הקדוש
ברוך הוא לעולם ולא יבטל
אותם מפניהם. ובניהם בן יהוידע
כתוב בו מן השלשים [הכין]

נכבר, הוא אחד מהם.

ואל השלשה לא בא - שלא
שקלול לששת האחים
שהעולם עומד עליהם. ואל
השלשה לא בא - להיות במנין
באחד מהם. עם אותם שלשים
צדיקים זהה להבונס בחשבון,
אבל ואל השלשה לא בא, שלא
זהה לתחבר עטם ולהיות
עםם בחלק אחד. יהי"ה, כמו
ששנינו שלשים הוא, וכך
הקדוש ברוך הוא ברך אותו עם
אותם שלשים צדיקים.

בא ראה, אמר לו הקדוש ברוך
הוא לאביהם, זעקה סדם ועמרה
כי רבה, שהרי עלתה לפני מה
שחם עושים לכל העולם, שכל
העולם מונעים בגליהם שלא
להבונס לסדם ועמרה, שפתוח
(איוב כח) פרץ נחל מעם גר
הנסבחים מני רגיל דלו מאנוש
געו. פרץ נחל מעם גר - פרצה
היה פורץ הנחל לאותם בני
העולם שנכנסו לשם. שבל מי
שראה את מי שהיה נתן לאכל
ולשתות לאדם אחר, זורקים
אותו לעמק הנקה (בקבוק המקות),
ומי שלוקח אותו גם כן.

תרין, היא אית חד ואני הוא דכתיב (משל י)
צדיק יסוד עולם.

בה שעוף קל מן שמייא נפק ואמר, זפה
חולך רבי שמען. קדרשא בריך הוא
גזר לעילא ואת מבטל למתא בודאי עלה
את אמר (תהלים קמ"ה) רצון יראיו יעשה: (עד בא
מחשימות)

פתח ואמיר, (שמואל ב כ) מן השלשים הכי נכבד
ואל השלשה לא בא וגוי. מן
השלשים הכי נכבד, אילין אנון תלתין
צדיקים דازמין קדרשא בריך הוא לעלם
ולא יבטל לו נז מניה. ובניהם בן יהוידע בuib
ביה מן השלשים הכי נכבד אליו חד מנוייה.
ואל השלשה לא בא. דלא שקליל לתלתא
אתרבין לעלם קאים עלייהו. ואל
השלשה לא בא. למותי במנינה חד
מנוייה. באנון תלתין זפאיין זכה למיעל
בחושנה, אבל ואל השלשה לא בא, דלא
זכה לאתחפרא בהו ולמותי עמהון בחולקא
חדא. יהי"ה, כמה דתגינן תלתין זהה. ובגין
כך קדרשא בריך הוא ברכיה באנון תלתין
צדיקים.

הא חזי, אמר ליה קדרשא בריך הוא
לאברהם זעקת סdom ועמורה כי רבה,
דהא סליקת קדרמי מה דאנון עבדין לכל
עלם, הכל עלם מא מנעי רגלייהו דלא למיעל
בסdom ועמורה דכתיב, (איוב כח) פרץ נחל מעם
גר הנשבחים מני רגיל דלו מאנוש געו. פרץ
נחל מעם גר, פרצה הוה פרץ נחל לאנון בני
עלם דעהלו למתן. דכלחו דחמאן למאן
דהו יהבי למיכל ולמשתי לבך נש אחרת,
שדיין ליה (בנוקבי גבר) בעומקא דנהרא, וайה
דנטיל ליה הכי נמי.